

הרצאה 38

דימויים: הנחות מוטעות בנוגע לחיים ולעצמי

ברוכים הבאים בשם האל. מבורכת היא שעה זו. ברכות לכולכם, ידידי היקרים. רובכם השקעתם מאמצים רציניים בנתיב ההתפתחות שלכם, ועולם הרוח החליט שהנכם מוכנים לתרופה חזקה יותר. לכן אקדם עבודה זו צעד נוסף קדימה.

מגיעה נקודה שבה מאבקכם בנתיב הופך במידה מסוימת למרפה ידיים. התחלתם להכיר בחסרונותיכם; אתם מלאים בכוונות טובות להתגבר עליהם; וייתכן אפילו שהצלחתם בכך במידה מועטה. אתם מכירים בחלק מהעמדות המוטעות שלכם, ואתם שואפים לשנות אותן בכל כוח הרצון שעומד לרשותכם. ועם זאת, אתם מוכרחים להכיר בעובדה, שכוח הרצון החיצוני אינו מספיק כדי לעשות זאת. לא משנה כמה חזק תנסו, נדמה שאינכם מסוגלים לעשות שינויים, ואתם שואלים את עצמכם מדוע. חסרי ידיעה באשר לסיבות שמאחורי אי יכולת זו, לעתים קרובות אתם נוטים לוותר על הכל, ואתם אומרים לעצמכם שאין טעם לנסות. זהו המקום שבו שוכנת טעותכם החמורה ביותר.

ידידי היקרים, חשוב להכיר בכך שבמהלך החיים, בדרך כלל אפילו בילדות המוקדמת או בינקות, כל אישיות מעצבת רשמים מסוימים בעקבות השפעות סביבתיות או כתגובה לחוויות פתאומיות ובלתי צפויות. רשמים או עמדות אלו מקבלים בדרך כלל צורה של מסקנות בתודעתו של האדם. לרוב, מסקנות אלו הן מוטעות. אתם רואים וחווים משהו מצער, אחת מהתלאות הבלתי נמנעות של החיים, ואז אתם עושים מהן הכללות. הכללות אלו מתבססות מאוחר יותר כדעות מוקדמות.

המסקנות אינן תוצאה של חשיבה; אלא הן תגובות רגשיות (emotional reactions), עמדות כלליות לגבי החיים. הן לא משוללות לגמרי היגיון משל עצמן, אלא שהוא מוגבל ומוטעה. ככל שהשנים חולפות, מסקנות ועמדות אלו שוקעות יותר ויותר אל הלא מודע. משם, הן מעצבות במידה מסוימת את חייו של כל אדם. אנו קוראים לכל מסקנה כזו "דימוי" (an image), כיוון שאנו, הרוחות, רואים את תהליך החשיבה כולו כצורה רוחנית – או דימוי.

אתם עשויים לטעון שלאנשים יכולים להיות גם דימויים בריאים וחיוביים שמוטבעים בנשמותיהם. דבר זה נכון רק לעתים רחוקות, כיוון שבהעדרו של דימוי מוטעה, כל המחשבות והרגשות הנם דינאמיים, מצויים בתנועה ונינוחים (relaxed): הם גמישים. מספר כוחות אלוהיים מפעפעים ביקום כולו. מחשבות, רגשות ועמדות שאינן קשורות לדימוי כלשהו זורמות באופן הרמוני עם הזרמים האלוהיים, מסגלות עצמן באופן ספונטני לצרכים המידיים שלכם. אבל הצורות שנובעות מהדימויים המוטעים הן סטטיות ודחוסות. הן אינן מתאימות עצמן לנסיבות משתנות. לפיכך, הן יוצרות הפרעה. הזרמים הטהורים שזורמים דרך נשמה אנושית הופכים למופרעים ומעוותים. נוצר קצר.

זוהי הדרך שבה אנו בעולם הרוח תופסים דימויים. הדרך שבה אתם תופסים ומרגישים אותם היא באמצעות אומללות, חרדה ותהייה לגבי דברים בלתי מוסברים רבים בחייכם. למשל, אי היכולת שלכם

לשנות את מה שאתם שואפים לשנות, או סוגי אירועים מסוימים שנדמים כחוזרים על עצמם באופן סדיר בלי סיבה ברורה לעין – אלו רק שתי דוגמאות. יש רבות נוספות.

המסקנות המוטעות שיוצרות דימוי נגזרות מבורות וידע חלקי, ולפיכך הן אינן יכולות להישאר בהכרה המודעת. ככל שהאישיות גדלה, הידע האינטלקטואלי שלכם סותר את ה"ידע" הרגשי שלכם. לכן אתם דוחקים למטה את הידע הרגשי עד שהוא נעלם מהמודעות. ככל שהידע הרגשי חבוי יותר, כך הדימוי הופך בעל כוח רב יותר.

כיצד תוכלו להיות בטוחים שדימויים כאלה קיימים בכם? דבר ראשון, אי היכולת שלכם להתגבר על חסרונות מסוימים, בלי קשר לעד כמה אתם רוצים לעשות זאת, מצביעה על קיומו של דימוי. לעתים ציינתי שאנשים אוהבים חלק מהחסרונות שלהם. כיצד ומדוע הם אוהבים אותם? מהסיבה הפשוטה שלפי הדימוי, חסרונות מסוימים נדמים חיוניים כהגנה, אמצעי מגן. זוהי, כמובן, חשיבה לא מודעת. המאמץ המודע להתגבר על החסרון נותר חסר תוחלת בגלל ששורשי הדימוי אינם מודעים ותהליך החשיבה הפנימי כולו נסתר מהאינטלקט. והוא יישאר כך עד שהדימוי יזכה להכרה.

סימן נוסף לקיומו של דימוי הוא החזרה של אירועים מסוימים בחיי האדם. דימוי יוצר תמיד סוג מסוים של דפוס, בין אם זה דפוס התנהגותי בתגובה להתרחשויות מסוימות, או אירועים שנדמים כקורים לכם בלי שתעשו שום דבר כדי להזמין אותם. למעשה, באופן מודע אתם עשויים לשאוף בלהט להפך הגמור מהדימוי שלכם. אבל השאיפה המודעת היא החלשה משני הדחפים, כיוון שזו הלא מודעת תמיד חזקה יותר.

הלא מודע אינו מכיר בכך שהעמדה שלו מונעת את אותה המשאלה עצמה שאתם מבטאים במודע אבל לא יכולים לממש. המחיר על ההגנה המדומה הלא מודעת שלכם הוא התסכול של המשאלה הלגיטימית. דבר זה הוא חשוב מאד להבנה, ידידי: חשוב באותה המידה להבין שאנשים ואירועים יכולים להימשך לאדם כמו למגנט, על בסיס דימויים פנימיים כאלה. ייתכן שיהיה קשה לכם לראות זאת, אך כך הוא הדבר. התרופה היחידה היא לגלות מהו הדימוי שלכם, על איזה בסיס הוא נוצר ומה היו המסקנות המוטעות שלכם.

לעתים קרובות אינכם מזהים את הדפוס החזרתי בחייכם, ידידי. אתם מחמיצים את המובן מאליו. אתם עדיין ממשיכים להניח שאירועים מסוימים נובעים מצרוף מקרים, או שגורל שרירותי כלשהו מעמיד אתכם במבחנים, או שאנשים אחרים אחראים לתקלות החוזרות שלכם. לפיכך אתם מקדישים תשומת לב רבה יותר להבדלים הדקים שמבחינים בין האירועים השונים מאשר למכנה המשותף שנמצא בבסיסם.

רוב הפסיכולוגים אשרו תהליך זה. אבל הדבר שלעתים קרובות הם נכשלו לזהות הוא שדימויים נוצרים רק לעתים רחוקות בחיים אלו, ולא משנה באיזה שלב מוקדם הם החלו. רוב הזמן דימוי עובר ממשך חיים אחד למשנהו. זו הסיבה לכך שאירועים מסוימים אינם יוצרים דימוי אצל אנשים שחופשיים מקונפליקט ספציפי. ועם זאת, הם יצרו דימוי בנשמתו של אדם אשר הביא את אותו קונפליקט לחיים אלו. למרות שחיוני לגלות את הדימוי ואת מקורו בחיים הנוכחיים על מנת לפתור אותו באופן מספק, ישנם עדיין

מקרים שבהם הידע של כל העובדות הנוגעות בדבר יהיה שימושי מאד למטפל. במלים אחרות, ניתן לעתים קרובות לטפל בדימוי באופן מוצלח ללא הידע של מקורותיו בחיים קודמים. אך ישנם מקרים שבהם הידע של עקרון הנשיאה מחיים לחיים יהיה בעל ערך רב.

בהרצאה מוקדמת יותר הסברתי כיצד ישות עוברת הכנה לחיים על פני האדמה; כיצד נעשות תוכניות בנוגע למה שיש להשיג ועל מה צריך יהיה להתגבר בגלגול הבא, בהתאם לקיומים קודמים; כיצד הגופים המעודנים שמקיפים את כלי הרכב הגופני של הישות המוגשמת עוברים הכנה, כך שהקונפליקטים יצטרכו להביא את הבעיות הפנימיות של האדם הספציפי אל פני השטח. זהו הבסיס שעל פיו נבחרות משפחות ונסיבות חיים אחרות. כשדימוי מועבר מחיים קודמים, הגלגול מתרחש בסביבה שבה מוכרחות יהיו להתרחש פרובוקציות לאותו דימוי, אולי בתגובה לדימויים דומים אצל ההורים או אצל אנשים אחרים בסביבת הילד הגדל. זהו האופן שבו הדימוי מוציא החוצה בעיה; ורק אם משהו הופך לבעיה האדם יקדיש לו תשומת לב במקום להתעלם ממנו. אם מתעלמים מהדימוי, הנסיבות יהיו הרבה יותר קשות בחיים הבאים על פני האדמה, עד שהקונפליקטים יהפכו לכל כך מהממים עד שלא ניתן יהיה יותר להאשים גורמים חיצוניים בכאב שנגרם עקב המסקנות והתפיסות השגויות של הדימוי. זהו השלב שבו האדם מתחיל לפנות כלפי מעלה ופנימה.

הפתרון היחיד לבעיות החיים שלכם הוא להפוך את הדימויים שלכם למודעים. אוכל לייעץ לכם כיצד להתחיל בכך, אך לא תוכלו להשלים זאת באופן מלא בכוחות עצמכם. תזדקקו לעזרה. אם אתם רציניים בכוונתכם לגלות ולפתור את הדימויים שנשמעתם – כיוון שחייכם אינם נטולי בעיות – אזי התפללו לאלוהים. הוא ייתן לכם הדרכה נוספת ויוביל אתכם לאדם המתאים שאתו תוכלו לשתף פעולה במסעכם לגילוי הדימויים שלכם.

עבודה זו דורשת, בין דברים אחרים, ענוה, שכפי שכולנו יודעים הנה נכס חשוב מאד עבור התפתחותכם הרוחנית. אלו שמסרבים בעקביות לעבוד עם אדם אחר חסרים ענוה, גם אם מבחינה זו בלבד. ייתכן שאתם גם מפחדים להתעמת עם הדימויים שלכם. אך עד כמה מוגבלת ראייה זו, ידידי! דימויים אלו עצמם הם שגורמים לכם כל כך הרבה בעיות, למרות שבאופן לא מודע אינכם חושבים כך. באופן לא מודע אתם משוכנעים שהדימויים שלכם מגינים עליכם.

בואו ואתן לכם דוגמא פשוטה מאד: ילד התקלח; המים היו חמים מאד ולכן גרמו לו לכוויה. ילד זה עשוי להגיע למסקנה שמקלחת היא מסוכנת. הילד לעולם לא יתקלח שוב, כל עוד יוכל להימנע מכך. מתוך תפיסה מוטעית זו עשויים לעלות קונפליקטים. בילדות, ההורים מכריחים את הילד להתקלח, ובכל פעם שזה קורה הוא יעבור סבל לא ישוער ולא נחוץ. בחיים המאוחרים יותר יעלו קונפליקטים. או שהאדם ילך בעקבות המסקנה הפנימית, שאינה מודעת עוד, או שייתכן שימצא הסברים הגיוניים יותר. אבל אי הניקיון יצור קונפליקטים חדשים: דחייה מאחרים תפעיל תגובת שרשת חדשה. או שהאדם ידחיק את הידע בנוגע לאירוע הילדות אבל יכיר באופן אינטלקטואלי שההתנגדות למקלחת אינה הגיונית. הוא יכריח את עצמו להתקלח למרות הסלידה הרגשית החזקה שלו. לכן, הוא יפתח סימפטומים מסוימים בקשר למקלחת

שאותם לא יהיה מסוגל להסביר. המסתוריות של תגובות "לא הגיוניות" שכאלה והחרדה המקושרת אתן יציגו בפניו קשיים עליהם לא יוכל להתגבר אלא אם כן יגלה את הדימוי.

כעת, זוהי דוגמא פשוטה מאד. רוב הזמן התגובות הרגשיות הרבה יותר מעודנות ומורכבות. לא אוכל להדגיש מספיק, שאינכם מודעים יותר לחשיבה המקורית שמאחורי המסקנות שלכם. אם הייתם מגלים את תכני הנשמה שלכם, הייתם צוחקים. הייתם אומרים שהם לגמרי לא נכונים, פנטזיה גמורה. חשוב גם להבין שתגובות השרשרת של התוצאות שנובעות מהרושם המקורי יוצרות תקלות וקשיים. את אלו יהיה לכם אפילו קשה יותר להבין בגלל שהלא מודע שלכם כל כך משוכנע שהימנעות מפעולות ומתגובות מסוימות תגן עליכם מפגיעות החיים.

כיצד תוכלו לגלות את הדימויים האישיים שלכם? לא על ידי כך שתנסו לשנות את הסימפטומים, מה שלא יהיו, אלא על ידי שתעבדו אתם. סימפטומים אלה כוללים את אי היכולת שלכם להתגבר על חסרונות ועמדות מסוימים; חוסר השליטה שלכם על דפוסים מסוימים בחייכם; ופחדים והתנגדויות בהזדמנויות ספציפיות. ככל שתשקיעו מאמץ רב יותר בניסיון לבטל את הסימפטומים בלי להבין את שורשיהם, כך תתישו את עצמכם במאמצים חסרי תועלת. הסימפטומים הם רק אחד המחירים שאתם משלמים על המסקנות הפנימיות הנבערות שלכם.

התחילו לחפש אחר הדימוי באמצעות חשיבה לאחור על חייכם ומציאת כל הבעיות. רשמו אותן. כללו בעיות מכל הסוגים. לא תוכלו לעשות זאת אלא אם כן תשקיעו את המאמץ לרשום אותן במדויק שחור על גבי לבן. אם רק תחשבו עליהן, לא תהיה לכם התמונה הכוללת שנדרשת לצורך השוואה.

העבודה הכתובה היא חיונית. היא בוודאי איננה בקשה גדולה מדי. אינכם צריכים לעשות זאת ביום אחד. קחו את הזמן, גם אם הדבר ייקח מספר חודשים. אז, כשיהיו לכם כל הבעיות הגדולות והקטנות לנגד עיניכם, אפילו אלו שנדמות כחסרות חשיבות, התחילו לחפש אחר המכנה המשותף. ברוב המקרים תמצאו מכנה משותף אחד, ולעתים אפילו יותר מאחד.

אינני אומר שקושי מסוים לא יכול להתרחש רק פעם אחת בחייכם, בלי קשר לכל דימוי פנימי. דבר זה הוא אפשרי. גם זה מבוסס על סיבה ותוצאה, כפי שכל דבר ביקום מבוסס עליהן, אבל הוא עשוי שלא להיות קשור לדימוי שלכם. אבל היו זהירים, ידידי. אל תניחו התרחשות כלשהי בצד באופן שטחי, מתוך הנחה שאינה קשורה לדימוי האישי שלכם רק בגלל שהיא נראית כך ממבט ראשון. מאד ייתכן, ואפילו סביר, שאין אירועים לא קשורים בחייכם. כל החוויות הלא נעימות קשורות ככל הנראה לדימוי שלכם, לפחות באופן מסוים.

המכנה המשותף עשוי להיות קשה לגילוי. רק לאחר שתתפסו ותבינו באופן מעמיק את הדימוי שלכם, תהיו בעמדה ממנה תוכלו לשפוט אילו מהחוויות שלכם, אם בכלל, קשורות אליו. עד אז עליכם להימנע מלשפוט באופן סופי את האירועים בחייכם. במדיטציה, בחקירה עצמית רצינית, בבדיקת התגובות הרגשיות שלכם בנוגע לעבר ולהווה ובאמצעות תפילה, תגלו, לאחר חיפוש ממושך ומאומץ, את המכנה המשותף. זוהי גאווה. הרצון-העצמי שלכם אומר: "אינני רוצה את הסיכון שבחיים; אינני רוצה את הכאב

שבחיים; לכן, הסקתי מסקנה זו שנראית כמגינה עלי מפניהם". למעשה, היא אינה מגינה, כיוון שהיא תביא עליכם את אותו הקושי שממנו אתם מנסים לברוח, כיוון שאת החיים אי אפשר לרמות. זהו החוק רב החסד של אלוהים. אחרת לא הייתם יכולים לעולם לעלות מתוך האומללות של מישורי התודעה הנמוכים והחשוכים יותר.

רק כשתחילו להתייבב מול המסקנות המוטעות והפחדים שלכם עצמכם, ותהיו מוכנים לקבל את החיים כפי שהם, תהיו מסוגלים לרפא את נשמתכם. זהו שלב חיוני בהתפתחותכם, ליותר על חלק מהרצון-העצמי ששואף להכחיש את החיים בצורתם הנוכחית. רק אז תרכשו את הענווה, לא לשאוף להגנה מפני הסיכונים והקשיים של החיים. הקשיים שלכם יפסיקו להיות הכרחיים ברגע שתוכלו לקבל ולשאת אותם ללא פחד.

תהיה זו התחלה טובה לסקור את חייכם, ולמנות בקצרה את כל בעיותיכם. אז המשיכו וחפשו את המכנה המשותף. אל תתעלמו בפזיזות משום דבר, גם אם הוא נדמה כלא קשור לבעיותיכם. בדקו ואולי תחוו הפתעה. ההתרחשויות שלכאורה אינן קשורות כלל מתגלות לעתים קרובות כבעלות מכנה משותף יחיד. כשתגלו זאת, יהיה זה צעד משמעותי קדימה בחיפוש שלכם. כיוון שאז יהיה ברשותכם רמז לדימוי. אך המכנה המשותף כשלעצמו איננו עדיין המפתח לדימוי. הוא סמן משמעותי, אך בשום אופן אין הוא פותח את הדלת שתגרום לכם להבין בשלמות את מלוא חייכם. על מנת להגיע לדימוי עצמו, לכל הדרכים העקיפות שבהן הוא נוצר, ולהבין את התהליכים של תגובותיכם כשיצרתם אותו, תצטרכו לחקור את הלא-מודע שלכם ביסודיות רבה יותר.

ישנן דרכים שונות לעשות זאת. בלתי אפשרי לעשות זאת בכוחות עצמכם בלבד. אך אם תחילו בדרך שהצעתי כאן ואז תתפללו להדרכה, ותהיו מוכנים להתגבר על גאוותכם כך שתוכלו להיות פתוחים בפני אדם אחר, שייבחר על ידי עולם הרוח לעזור לכם, אז יוביל אתכם האל לניצחון נוסף.

אל תתנו לעצמכם להיות מוסחים על ידי ההתנגדות הפנימית שלכם. כיוון שהתנגדות זו היא מוטעית וקצרת רואי כדימוי עצמו. למעשה, אותה האיכות עצמה שגורמת לכם להתנגד היא זו שיצרה את הדימוי מלכתחילה ללא ידיעתכם, והיא תמשיך ליצור אומללות בל תשוער עבורכם, בניגוד למשאלותיכם המודעות. אכן, ההתנגדות שלכם גורמת לכם לאבד מה שיכול היה להיות שלכם בזכות. לכן היו חכמים מספיק כדי לראות מבעד להתנגדות שלכם ולהעריך אותה כפי שהיא. אל תתנו לעצמכם להיות נשלטים על ידה. כיצד תוכלו להיות אדם רוחני, שהנו מפותח ומנותק במובן הנכון של המלים, אם אתם נותרים נשלטים על ידי הכוחות הלא מודעים שלכם ועל ידי המסקנות המוטעות והבורות שיצרו דימוי כואב שכזה בתוכם? דימוי זה הוא אותו הגורם בחייכם שאחראי לכל אומללות. אף אחד זולתכם אינו אחראי לדימויים שלכם. אמת, לא ידעתם מספיק כשיצרתם אותם, אבל אתם יודעים כעת. לפיכך אתם מצוידים כעת בדרוש כדי לבטל את מקור האומללות שלכם.

ובבקשה אל תאמרו, "כיצד אוכל להיות אחראי לכך שאנשים אחרים פועלים שוב ושוב בדרכים מסוימות כלפי?" כפי שאמרתי קודם, הדימוי שלכם מושך אליכם התרחשויות אלו, באופן בלתי נמנע כפי שלילה

מוכרח להגיע בעקבות היום. זה כמו מגנט, חוק פיזי, כמו חוק המשיכה. הדימויים שלכם משפיעים על הזרם האוניברסלי, והוא נכנס למישור החיים האישיים שלכם באופן כזה שבהכרח מביא בעקבותיו תוצאות מסוימות.

אם אין לכם האומץ לצלול אל הלא-מודע שלכם, להתייבב בפני הדימוי שלכם, לפתור אותו וכך להפוך את עצמכם לאדם חדש, לעולם לא תהיו חופשיים בחיים אלו. תהיו תמיד קשורים וכבולים. מחיר החופש הוא האומץ והענווה להתייבב בפני דברים. כשתנקטו בכל הצעדים הדרושים, החופש בו תזכו יביא אתו שמחה כזו ששום דבר לא יוכל לקלקל את האושר שלכם. יתרה מכך, תוכלו להיות בטוחים שאת הדימוי שלא פתרתם בחיים אלו תאלצו לפתור בחיים הבאים.

אל לכם לקבל זאת כאיום, ידידי. זוהי רק תוצאה הגיונית. פרט לכך, כיצד משהו שמשחרר אתכם מן הכבלים שלכם עצמכם יכול להיות איום? אל לכם לקבל את הדברים בדרך זו. עליכם רק לראות באופן מציאותי, שככל שתקדימו לגלות את הדימויים שלכם מרצונכם אתם, ולא בגלל שהדימויים שלכם ממשיכים לדרוש דרישות חדשות, כך שהחיים הופכים לקשים מדי עבורכם – כך יהפכו חייכם לקלים יותר. בכך תוכלו להאמין בבטחה.

אתם עשויים לומר ברגעים מסוימים, "כל הדיבורים על היוולדות מחדש עם אותן בעיות עשויים להיות השערה בלבד. אחרי הכל, ייתכן שאין כלל חיים נוספים. מדוע עלי להתאמץ כל כך עכשיו?". אבל אני אומר לכם, שעליכם לקחת על עצמכם עבודה זו למען חיים אלו, כיוון שלעולם אין זה מאוחר מדי ותמיד שווה את המאמץ! שנות חייכם הנותרות יהיו מסוג שונה: תהיו חופשיים במקום להיות כבולים.

אפילו אלו שאינם מטילים יותר ספק במציאות של התגשמות-חוזרת-בגוף, צריכים לשקול זאת כתמריץ נוסף. למעשה, זה יוכל להיות תרגיל טוב במדיטציה, לחשוב מה עשויה להיות הקארמה הבאה שלכם. אתם תמיד מוטרדים מאד ביחס לגלגולים הקודמים שלכם. תוכלו להפיק תועלת רבה יותר אם תעסקו בגלגול הבא. בעזרת מידה מסוימת של ידע רוחני ואינטואיציה ביחס לעצמכם, תוכלו לקצור יותר פרות.

בנוסף, באמצעות מציאת הדימוי שלכם, אפילו במידה מסוימת, תוכלו ליצור מושג דיי מדויק של מה שנותר לכם עדיין להגשים ומה עשויים להיות חייכם הבאים. חשבו אילו תנאים נדרשים לפתירת הקונפליקטים שלכם על מנת שתוכלו להגשים את משימת חייכם. כמובן, הקיום הממשי הבא יהיה תלוי גם בהתפתחות שלכם במהלך שארית החיים הללו.

אל תשכחו שעל פי החוק של סיבה ותוצאה או חוק הקארמה, אנשים תמיד מקבלים את ההזדמנות לפתור את בעיותיהם בנסיבות הקלות ביותר האפשריות. כאשר בנסיבות הקלות לא נאספים מספיק אומץ וכוח רצון, החיים שבאים לאחר מכן חייבים בהכרח להיות מעט יותר קשים. ואם שוב האומץ, הענווה וכוח הרצון אינם נאספים, החיים שלאחר מכן יהיו עוד יותר קשים. בסופו של דבר, כשהחיים הופכים לקשים באמת, תהיו מוכרחים להתייבב מול בעיותיכם במקום לברוח מהן. כך שעל פי חוק, חייכם הופכים לקשים יותר ויותר. אתם מפרים את החוק האלוהי כשאתם בורחים מעצמכם במקום להתעמת עם עצמכם.

דבר זה יביא גם למיקוד ברור יותר של נושא שנוי במחלוקת בקרב אנשים המתעניינים בחיים רוחניים. אנשים חשים חוסר ביטחון ובלבול בנוגע לדרך שבה יש להגיב למבחנים, ניסיונות וקשיים. תורה אחת טוענת שאלוהים אינו שולח מבחנים. אלוהים הוא אהבה; כיצד ייתכן שהוא רוצה שנהיה אומללים? זוהי אמת, ידידי. תורה אחרת אומרת שחיוני לחוות מבחנים ולפיכך הם רצון האלוהים. כאשר מבחנים מגיעים, עלינו לקבל אותם בענווה וכך להוכיח שאנו זכאים לחסדו ולברכתו של אלוהים. דבר זה נכון במידה שווה, ידידי.

אך האמת המלאה מצויה באמצע, או בהרחבה של שני מושגים אלו. אלוהים יצר חוקים מושלמים ונתן לילדיו רצון חופשי. אם החוקים לא היו ניתנים להפרה, אזי רצון חופשי לא היה מתקיים. השלמות של החוק היא בכך, שהתרופה ארוכת-הטווח היא תוצאה של אותן הפרות חוק עצמן. כיוון שככל שאתם מעוותים חוקים אלו, במודע או שלא במודע, כך הם פועלים יותר כנגד האינטרסים שלכם, עד שאתם מגיעים לבסוף לנקודה שבה אינכם יכולים לעוות אותם עוד ומוכרחים, בסופו של דבר, לשנות את הכיוון של הרצון שלכם. רק באלוהים טמונה אינסופיות, ואם אתם בוחרים בכל כיוון אחר אתם מוכרחים בסופו של דבר לפנות חזרה ולבקש איחוד עם האלוהי, כיוון שרק דבקות קפדנית באלוהי יכולה להיות אינסופית. אינכם יכולים לעוות את החוק באופן אינסופי. ההפרה של החוק האלוהי מובילה לבסוף לנקודה שבה אתם מתחילים שוב באופן אוטומטי לעבוד למען הטוב.

זה נכון מאד שלקבל מבחן ברוח של ענווה, מתוך העמדה של "אבי, רצונך ייעשה", הוא הדבר הנכון. אך אין זה מספיק אם רצונכם להשיג רמה גבוהה יותר. הגבוה ביותר והטוב ביותר שביכולתכם לעשות הוא לא רק לקבל את המבחן אלא גם לחפש את הדימויים שלכם.

המסקנות המוטעות הלא מודעות שלכם אחראיות באופן ישיר על המבחנים שאתם חווים בכל רגע נתון. ועל מנת למצוא את הדימויים שלכם, אינכם יכולים להיות חסרי סבלנות עם עצמכם, כיוון שזה לגמרי בלתי אפשרי לגלות, להבין ולפתור דימוי בזמן קצר. זהו תהליך ממושך. ואפילו לאחר שהבנתם את הדימויים שלכם, החינוך מחדש של רגשותיכם, שהותנו לאורך זמן לעקוב אחר עיוות, דורש זמן, מאמץ וסבלנות. לכן, כפי שאומרת תורה אחת, סבלנות וענווה הנן ללא ספק חיוניות. אתם עשויים להתמרד כנגד אומללות, ועם זאת, כשתכירו בכך שאתם ולא אלוהים והגורל הנכם האשמים, התמרדותכם עלולה לפנות כנגד עצמכם ולפיכך תהפכו לחסרי סבלנות גם כלפי עצמכם. עם זרמים כאלה, לעולם לא תצליחו למצוא ולפתור את הדימוי שלכם. אתם מוכרחים להיות במצב נפשי רגוע. מצב נפשי כזה יהיה שלכם אם תבינו ותקבלו את משכו של החיפוש. ברגע שתקבלו את אי היכולת שלכם להפוך למושלמים במהירות, תקבלו בענווה אומללות זמנית.

יש הבדל עצום בין כניעה לאומללות בלי להבין מדוע, לבין המהלך שהראיתי לכם כאן: קבלה. לקבל את המבחנים בלי להבין את השורשים שבבסיסם, ואף על פי כן מתוך התמסרות, זוהי כבר עשייה רבה לאנשים מסוימים. עמדה זו גם מלמדת אתכם את הסבלנות והענווה הנחוצים כל כך כדי לעשות את העבודה בכל פעם שאתם מוכנים לעשותה. ללא ספק בריא יותר לנשמה שלא להתמרד כנגד אלוהים

והבריאה. בכל אופן, השלב האחרון, הטוב והגבוה ביותר על פני אדמה זו הוא הגישה שתיארתי כאן, ידידי. היטהרות (purification) אינה מושגת בזול, והיא אכן היתה זולה אם רק רשימה של טעויות וניסיונות להתגבר עליהן היו כל מה שמרכיב אותה.

היטהרות היא יותר מכך. לא תוכלו להפוך מטהורים אלא אם כן תבינו ותשלטו בלא-מודע שלכם עצמכם. וזהו מסע ארוך. אף על פי כן, תקבלו עזרה אם תהיו מוכנים לצאת אליו. ועליכם להבין שאתם עושים עבודה זו למען אלוהים ולמען עצמכם. מה שאלוהים רוצה עבורכם מוכרח להיות הדבר המועיל ביותר עבורכם עצמכם, כך שאינכם באמת מקריבים לאלוהים, כיוון שאלוהים והעצמי האמיתי שלכם הנם אחד! חשבו על כך, ידידי!

יש אנשים שהנם כה אנוכיים עד שאינם רוצים לעשות למען אלוהים שום דבר שגורם להם לאי נוחות. באותו הזמן, הם עיוורים מספיק כדי להאמין שמה שאלוהים רוצה עבורם מנוגד לאושר שלהם עצמם. אחרים מוכנים להקריב כל דבר לאלוהים – אם כי ללא הבנת הדימויים שלהם הם לעולם לא יצליחו באמת. ככל שאושר רב יותר נובע מקורבנותיהם, כך גוברת האשמה שלהם עד שיושג אושר פנימי אמיתי. אשמה כזו היא תמיד עיוות של הרגשות והיא קשורה עם הדימוי. למעשה, אושר אמיתי אינו יכול להגיע לפני שמבינים את הדימוי ואת האשמה ופותרים אותם. אך במצב התודעה הנוכחי שלהם, אנשים כאלה מרגישים גבורה רבה אם האשמה שלהם מתערבבת במסירות שלהם.

שאלה: הזכרת הערב פעמיים כוח רצון ואומץ. האם הבטריות של שני אלה מתמלאות באמצעות תפילה? תשובה: כמובן! אם תתפלל באופן מיוחד לכוח רצון ולאומץ עבור מטרה טובה, כפי שתואר בהרצאה זו, התפילה בוודאי תענה. אם תתפלל למשהו אחר, תקבל משהו אחר, בתנאי שהוא טוב ותואם לחוק. כל כך חשוב לדעת למה להתפלל בכל שלב נתון של ההתפתחות שלכם. רק לעתים רחוקות אנשים מכירים בכך שעליהם להתפלל כדי להתקדם. לעתים קרובות לא ברור לכם מהו הדבר שלו אתם הכי זקוקים בשלבים ספציפיים של ההתפתחות שלכם. אתם עשויים להדגיש משהו שהנו פחות חשוב עכשיו מכפי שהיה חודשיים קודם לכן. ייתכן שהצרכים שלכם השתנו.

כמו שאמר ישו, "הקישו ויפתח לכם". הנקישה מסמלת היות ערני ומעוניין מספיק כדי לתאר לעצמכם למה אתם הכי זקוקים בשלבים שונים בנתיבכם. הנתיב משתנה כל הזמן. ובוודאי אינכם יכולים להתרכז במידה שווה בתפילותיכם בכל הדברים בעת ובעונה אחת.

שאלה: האם כל המגבלות שלנו הן תוצאה של הדימוי?

תשובה: רובן, אך לא כולן. תמיד יהיו לכם מגבלות, כל עוד הנכם עדיין במחזור ההתגשמות-בגוף וכל עוד לא הגעתם למצב האלוהות. אינכם יכולים להיות מלאכים אוניברסליים. מגבלות במובן הרחב יותר אינן קשורות לדימויים שלכם. אבל אם אתם פוגשים מגבלות שמוטלות על הכשרונות שלכם ואינכם יכולים להשתמש בהם במלואם, אזי לכך יש בוודאי קשר עם הדימויים שלכם.

אפרוש כעת בברכות מסוג מיוחד הנשלחות לכל אחד מכם, יקירי. זוהי ברכת האומץ שכולכם זקוקים לו כל כך. ואני מתחנן בפניכם להשתמש בו בדרך הנכונה. כיוון שאם תפתחו את לבכם ונשמתכם לכוח שזורם לכל אחד מכם, תרגישו אומץ. ואם תשמרו את הכוח הזה, תוכלו לגרום לו להימשך לזמן מה. אך השתמשו בו היכן שהוא יוצר עבורכם את הטוב הממשי ביותר. אל תשתמשו בו לדברים שאינם חשובים! הדבר תלוי בכם, כיצד תשתמשו בכוח זה. אתם מקבלים אותו ואתם חופשיים לבחור האם להיפתח אליו. אתם אמורים לדעת מה לעשות אתו. יהיה זה מבחן לדרך שבה אתם משתמשים בכוח אם תקבלו אותו כעת ברצון.

אהבת האל נוגעת בכלכם, יקירי. היו בשלום; היו באלוהים.

18 באוקטובר, 1958.